

El BLOC proposa enviar una carta signada per tots els grups parlamentaris de Balears als grups del Congrés perquè rebutgin la reducció del descompte de residents

El portaveu del grup parlamentari del BLOC i PSM-Verds, Biel Barceló, s'ha adreçat a la resta de grups polítics representats al Parlament per proposar-los signar conjuntament una carta adreçada als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats per demanar-los que no donin el seu “suport a cap mesura que pugui significar una pujada de preus de les tarifes i, en qualsevol cas, que les mesures que es prenguin permetin als residents de les Illes Balears gaudir d'unes tarifes realment assequibles i justes pels seus desplaçaments dins el territori estatal”.

Barceló vol que hi hagi una resposta unànime dels grups polítics del Parlament davant la possibilitat, insinuada pel ministre de Foment, José Blanco, que el Govern espanyol impulsi una rebaixa de les bonificacions per al transport aeri, de les quals es beneficien els residents a Balears, Canàries, Ceuta i Melilla.

Al seu torn, el senador autonòmic pel BLOC i PSM-Verds, Pere Sampol, interpel·larà el ministre sobre aquesta qüestió en el proper plenari del Senat, si abans no es produeix una rectificació. El senador afirma que “des de Balears hem pagat l'altíssim cost de l'Alta Velocitat; l'Administració estatal ha d'entendre que l'únic mitjà de transport que tenim nosaltres és l'avió”. Per això, Sampol considera que “parlar de reduir els descomptes de residents és insultar les Illes Balears”.

El PSM-EN proposa una ampliació del període d'informació pública del Pla de Reconversió de la Platja de Palma

El PSM-Entesa Nacionalista proposarà que s'ampliï el termini d'informació pública del Pla de Reconversió de la Platja de Palma, aprovat inicialment pel Consorci dirigit per l'exconsellera Margarita Nájera, per tal que particulars i institucions (ajuntaments de Palma i Lluçmajor i Consell de Mallorca) disposin de més temps per presentar les al·legacions i els informes vinculants pertinents, respectivament. La intenció dels nacionalistes és afavorir el consens (actualment inexistent) entre les institucions polítiques, els veïnats afectats i els hotelers de la zona.

Els nacionalistes volen un projecte definitiu per a la reforma de la Platja de Palma que "respongui a l'interès general, sigui realment efectiu i positiu des del punt de vista social, urbanístic i turístic", segons afirma el secretari general, Biel Barceló. "Perquè això sigui així, el procés d'aprovació del pla s'ha de fer amb transparència i ha de comptar amb un ampli consens social i polític. No es poden fer les coses amb secretismes i trepitjant ulls de poll gratuïtament amb projectes desmesurats que no responen a l'interès general, com és el cas del bulevard previst a Can Pastilla", ha dit Barceló.

Biel Barceló afirma que "els grups parlamentaris ja varem demostrar la nostra voluntat de consens quan varem aprovar la llei que creava el Consorci per a la Platja de Palma, que és l'instrument jurídic que ha de possibilitar aquesta actuació. En canvi, Margarita Nájera ha concretat i ha presentat un Pla de Reconversió que no ha estat negociat ni amb els partits polítics, ni amb els veïnats ni amb els hotelers. És convenient que rectifiqui".

Nacions Unides retira les acusacions contra Carrero i debat si se suma a les tesis de la Fundació s'Olivar sobre el genocidi dels Grans Llacs

Nacions Unides ha fet marxa enrere i ha retirat les greus i delirants acusacions llençades contra la Fundació s'Olivar, ONG mallorquina presidida per Joan Carrero, i contra una altra ONG catalana, als qui acusava de finançar grups armats en el context del conflicte dels Grans Llacs d'Àfrica. Carrero, el senador del PSM-EN Pere Sampol i el president de Drets Humans de Mallorca, Bernat Vicens, han anunciat avui en roda de premsa que el darrer informe del Consell de Seguretat de NU ha eliminat les referències a aquestes dues organitzacions (que havien estat acusades en un informe previ, del 9 de novembre passat). Carrero i Sampol consideren que aquesta victòria ha estat possible gràcies als pronunciaments del Parlament de les Illes Balears i del Consell de Mallorca de suport a la Fundació s'Olivar davant les acusacions esmentades.

D'altra banda, l'Alta Comissària de les NU per als Drets Humans està elaborant un informe sobre el conflicte de Ruanda i el Congo en el qual s'assegura que els crims perpetrats per l'actual president de Ruanda, Paul Kagame, haurien de ser considerats com a genocidi. Aquest informe, que ha estat filtrat recentment a Le Monde i a la BBC, suposa "un gir de 180°" i ratifica les tesis de la Fundació s'Olivar, segons Sampol. Kagame i altres dirigents del Front Patriòtic Ruandès estan imputats per l'Audiència Nacional per delictes de genocidi.

Carrero ha afirmat que en aquests moments dins Nacions Unides s'està produint una "gran batalla" entre els "encobridors" de Kagame (amb el secretari general, Ban Ki Moon, al capdavant) i les "persones dignes" que intenten demostrar que aquest criminal ha de ser perseguit. "S'ha estat ocultant durant 14 anys el major genocidi des de la II Guerra Mundial, i les grans potències, liderades pels EUA, hi tenen greus responsabilitats". Aquesta batalla, segons Carrero, s'ha accentuat amb el nomenament de Kagame, per part de Ban Ki Moon, com a copresident dels Objectius de Desenvolupament del Mil·leni (junt amb el president espanyol, Rodríguez Zapatero, fet que va generar una certa polèmica a l'Estat espanyol).

Respecte a aquesta qüestió, Pere Sampol ha registrat una moció al Senat en què pretén instar el Govern espanyol que emprengui les accions diplomàtiques perquè les NU revoquin de manera immediata el nomenament de Kagame com a copresident dels Objectius del Mil·leni, i perquè el president ruandès sigui perseguit pels crims que se li imputen.

'Lleialtat, respecte i transparència'

No és fàcil governar en coalició. Però, sens dubtes, ho consider profitós i saludable. L'esforç de diàleg evita dogmatismes, imposicions i temptacions de passar l'aprimadora.

Ara bé, la dificultat existeix. És innegable. Calen cessions, en ocasions cirurgia fina i l'acceptació –de tant en quant– d'empassar-se un glop mal de beure. Però, per sobre de tot, malgrat virtuts i defectes dels govern en coalició, són necessàries per un bon funcionament una sèrie de “condicions”. Quines són?. Es poden resumir en tres paraules: lleialtat, respecte i transparència. I això tant si parlem de Govern com de Consells o Ajuntaments.

Lleialtat. Significa, en llenguatge planer, que qualsevol actuació s'ha de dur a terme previ consens entre els socis de govern.

Respecte. Respecte als espais polítics de cada partit, sense interferències ni invasions dels respectius àmbits d'actuació o de la seva projecció pública.

Transparència. No es poden tolerar ni racons de foscor ni decisions amagades.

Condicions possible, condicions necessàries, condicions efectives. Només així es fa camí. Un govern plural és garantia de cooperació i d'atenció a les distintes sensibilitats de la ciutadania. El PSM-Entesa Nacionalista té anys d'experiència de govern en coalició amb resultats- al meu parer- clarament positius.

A més si observam –només per posar un exemple- la prepotència, el menyspreu per la discrepància, la imposició constant i la manca de diàleg amb que va governar Matas, amb la seva majoria absoluta durant la passada legislatura, és inevitable concloure que un govern de coalició –per molt difícil que sigui- és un bé dels déus. És simple però cert.

'Democràcia i mediocritat'

"La democràcia reposa en la presumpció de què els vulgars elegeixen els millors", amb aquesta premissa començava un article recent Matías Vallés. Com que del contingut se'n despenia, cal dir-ho?, la incompetència absoluta, irremissible, de tots els elegits, sembla que hauríem de concloure (en que no és que fos el bessó de l'article) que la democràcia no funciona. En realitat, la premissa és falsa, una invenció voluntarista des de postulats meritòcrates, o naïf: la recerca de l'excel·lència pot ser un motiu, un motiu més bé menor (i difícil d'avaluar tractant-se més de partits que d'individus), però de cap manera l'únic ni dels més decisius, a l'hora de votar, com el propi Vallés reconeixia finalment.

Coment l'article perquè m'interessa reparar que la decepció per la democràcia sol ser inversament proporcional al que s'espera d'ella: els cantors d'una idealització romàntica, que pensen en una societat d'angelets, solen caure dins l'abstenció i l'apatia política; els més inquiets, fins en fan apostolat -de l'abstenció, dic- o, els menys, promouen la implosió d'ofertes polítiques minoritàries (les úniques "autèntiques", etc.). En canvi, els que entenen que el que cal és organitzar-se i reunir el màxim de suports per assolir el govern i aplicar unes determinades polítiques, aquests n'aprofiten tots els mecanismes. La paradoxa és que aquells pels quals el principal estímul és estrictament el poder i no els emociona la poètica democràtica, ni es compten entre els més disposats a sacrificis per mantenir un sistema de llibertats, n'esdevenen els principals valedors a la pràctica; mentre que els enamorats de la democràcia, dels seus valors, sovint la blasmen i deserten de l'exercici quotidià (els que en deserten filosòficament, afortunadament molts menys, es troben amb els de l'altre extrem més "autèntics").

El tema de l'article era la democràcia en l'interior dels partits a partir de les primàries en el PSOE de Madrid. Un debat complex i prou rellevant pels qui creim que els partits són uns instruments principalíssims per vehicular la participació en política. Un altre dia.

Alerta, no qüestion (només faltaria) que la crítica al sistema, i sobretot als qui detenten el poder, és consubstancial als mitjans de comunicació, imprescindible i saníssima; tanmateix el destroyerisme no pot ser l'únic ingredient per forjar una opinió pública crítica. També dona per un altre dia.

